

ACC. NR M. 10107 : 1-3.

Landskap: Småland Upptecknat av: Olof Sveringsson
Härad: Västbo Adress: Fack 28 Anderskap
Socken: Ås Berättat av: Stel Johansson
Uppteckningsår: 1945 Född år 1885 i Torskinge

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Syner vid "Väja skuan" bl. 1-3.
föru själomord.

Skriv endast på denna sida!

För en tid sedan träffade jag en som berättade en egendomlig händelse för mig, vilken inträffade under hans ungdom. Han heter Axel Johansson och hans hemförsamling var en liten socken i Jönköpings län norr om Gårdsbo och som heter Torshinge. Där bor han i Strömsjö socken tre mil norr om Torshinge.

Nu skall jag försöka nedteckna Johanssons berättelse. Så låter jag Johansson själv berätta. Jag var sexton år då jag var utbytt denna händelse. Jag tjänade dräng hos en bonde i min hemsocken. Det var tre dagar före jul 1911 som min husbonde dog och efter som en son till honom var hemma, skulle jag dagen efter köra hem honom där han bodde. Han bodde i Lilla Umningsås socken omkring ett par mil längre bort. Det var fint

vaddar med ryffellen mö och bra olädföre. Allt gick väl, men då jag åter skulle vända hem igen var det kvällen. Jag hade blivit rundfärdad och fått några supar så jag mudda bra. När jag var kommen halvvägs till en plats kallad "våja-stugan" i Års socken, där var en uppförslbacken. Vid denna backe började hästen att kränga och ville inte gå längre. Då gick jag fram och drog honom i bältet för att lå honom fram. När jag väl till backen fick jag se en häring - om hon hade hurr eller ej kan jag inte se, men hon hade ett rep i näven. Ja blev inte rädd eller tänkte på nånting. I stället tänkte ja, att när jag kommer mittför häringen så så ja så i samma be kenne med näven. Kommer mittför häringen - om ja tänkte be henne eller ej kan ja ej minnas men när jag åter fick fästning för näven så låg jag vil oppen i staden och blev det hela gick

ACC. N:R M. 10107:3.

bl. 3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

hiss begriper jag icke. Och härden ratta iväg
med fart. När det gitt ett olycks klick jag
så herrans rådd. Då kom råddan över mig. På
vågen till min husbonde hade jag mitt hem
där stannade jag och förbätta inte därifrån förrän
dagens efter.

Jag har ofta funderat på vad det hem-
de vara som jag såg, men aldrig kommit till någon
klarhet. Men på vägen var det en häring som
gick och trängde sig där i närheten som jag såg
det chedda. Den bodde inte långt därifrån och
hade en ständig rörelse med sin gubla.